

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/64/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625203368
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Korbašová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5625203368.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Korbašovej, členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, dieťa rodičov: matka C. D. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, E. a otec F. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXX, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, o späťvzatie návrhu, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/132/2025-66 zo dňa 15. 01. 2026, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/132/2025-66 zo dňa 15. 01. 2026 vo výrokoch I. a II. potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd vo výroku I. konanie zastavil; výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení poukázal na to, že otec dňa 03.10.2025 podal návrh na zníženie výživného na maloleté dieťaťa. Na informatívnom stretnutí rodičov dňa 10.12.2025 vzal svoj návrh späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Matka a kolízny opatrovník so späťvzatím návrhu vyjadrili súhlas.

3. Okresný súd poukázal na § 23 ods. 1 a 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 24 CMP, § 29 ods. 1 až 3 CMP, § 52 CMP, §57 CMP, § 58 CMP s tým, že v prejednávanej veci urobil späťvzatie návrhu na začatie konania ten istý subjekt, ktorý návrh podal (otec). Skúmal splnenie ďalšej podmienky pre rozhodnutie o zastavení konania, a to či nie je potrebné, aj napriek späťvzatiu návrhu, v konaní pokračovať. Konštatoval, že predmetom konania je zníženie výživného na maloletého, rodičovské práva a povinnosti k maloletému boli naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 9P/59/2024 zo dňa 15. 07. 2024, ktorým bol otec zaviazaný platiť na výživu dieťaťa sumou 300,- eur mesačne. Za daných okolností súd dospel okresný súd k záveru, že v predmetnom konaní nie je potrebné pokračovať. So späťvzatím návrhu vyjadrila súhlas matka aj kolízny opatrovník. Keďže späťvzatím návrhu otec ako navrhovateľ prejavil vôľu, aby súd vo veci nekonal a vo veci meritórne nerozhodoval, okresný súd na základe jeho dispozitívneho úkonu a v súlade s citovanou právnou úpravou rozhodol o zastavení konania. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti výroku I. uzneseniu okresného súdu podal odvolanie otec, z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 pís. a), b), d), e), a f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Uviedol, že návrh podal z vážnych dôvodov, ktoré v ňom špecifikoval. Situácia ohľadom maloletého sa zmenila tak, že prišiel bývať k nemu, pretože sa matka odmietala o neho starať, chodil do

školy hladný, alebo do školy nechodil vôbec, odmietala ísť s ním k lekárovi. Nezaujímal sa o maloletého, nevarila mu, nedávala mu žiadne peniaze na desiatu, napriek tomu, že dostávala výživné každý mesiac. Matka často mení partnerov, maloletý odmietal ísť bývať k jej novému priateľovi, preto žiadal o striedavú osobnú starostlivosť, ktorá bola zamietnutá. Okresný súd mu posledným rozhodnutím určil platiť výživné 300,- eur, aj keď preukázateľne nemal žiaden príjem, je vedený na úrade práce a hľadá si zamestnanie. Na informatívnom stretnutí rodičov dňa 10.12.2025 vzal svoj návrh späť, ale s podmienkou súhlasu matky so striedavou osobnou starostlivosťou. Vyjadril sa, že nesúhlasí so späťvzatím návrhu z dôvodu, že ho matka zaviedla a oklamala. O zníženie výživného žiadal hlavne z dôvodu, že chce, aby súd určil striedavú osobnú starostlivosť, aby maloletý vyrastal v harmonickom prostredí a bolo o neho postarané. Keďže matka nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou žiadal, aby okresný súd pokračoval v konaní o zníženie výživného.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že ho považuje za nedôvodné. K zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia návrhu otcom na informatívnom stretnutí rodičov, okresný súd sa týmto návrhom vecne nezaoberal. Dal do pozornosti, že vo veci prebieha ďalšie konanie o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností.

6. Matka vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že s odvolaním nesúhlasí a považuje ho za účelové, smerujúce k vyhnutiu sa vyživovacej povinnosti, nie za konanie v záujme maloletého dieťaťa. Odmietla tvrdenia otca, že by sa o maloletého nestarala, alebo ho zanedbávala, maloletý má zabezpečené všetky potreby, finančne jej vypomáhala aj jej matka. Na informatívnom stretnutí nedošlo k žiadnej dohode o striedavej osobnej starostlivosti. Otec sám vzal svoj návrh späť, s čím súhlasila. Uviedla, že otcove konanie je reakciou na to, že si po rokoch uplatnila nárok na náhradné výživné a vecou sa začal zaoberať úrad práce súdnou cestou, a nie jeho zvýšeným záujmom o maloletého.

7. Otec písomným vyjadrením reagoval na tvrdenia matky, ktoré sa podľa neho nezakladajú na pravde, matka nepredložila žiadne dôkazy o ich pravdivosti. Žiadal, aby súd prihliadol na zmenu jeho pomerov, ako aj na zmenu potrieb maloletého, ktorý školu nenavštevuje, matka nemá pravidelné výdavky spojené so štúdiom alebo zdravotným stavom maloletého. Oblečenie mu nekupuje, ani mu pravidelne neplatí žiadne aktivity.

8. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a) CMP) po zistení, že odvolanie uplatnil v zákonom stanovenej lehote na to oprávnený účastník konania (§ 362 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 366 CMP) a stotožňujúc sa s prijatým záverom súdu prvej inštancie, napadnuté uznesenie vo výroku I. o zastavení konania, ako aj závislý výrok II. o trovách konania, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 29 ods. 1 CMP, navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

11. Podľa § 29 ods. 2 CMP, súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

12. Podľa § 29 ods. 3 CMP, súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

13. Odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom konštatuje, že predmetom návrhu otca bolo zníženie výživného na maloletého. Na informatívnom stretnutí rodičov otec zobral podaný návrh späť v celom rozsahu, s čím vyjadrili súhlas matka, ako aj kolízny opatrovník. Tým, že sa predmetné konanie radí v zmysle § 111 CMP medzi konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré možno začať aj bez návrhu, okresný súd správne vyhodnocoval, či je aj napriek späťvzatiu návrhu potrebné v konaní ďalej pokračovať. S prihliadnutím na predmet konania a aktuálnu vyživovaciu povinnosť otca okresný súd dospel k záveru, že potreba pokračovať v konaní o zníženie výživného nie je naplnená, a po súhlasnom stanovisku ostatných účastníkov konania predmetné konanie zastavil. Odvolací súd po

preskúmaní tohto postupu okresného súdu vyhodnotil, že okresný súd mal splnené podmienky a to, aby následkom späťvzatia návrhu konanie zastavil.

14. K problematike späťvzatia návrhu odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že navrhovateľ, ktorý podal návrh, má právo s ním disponovať, čo znamená, že ho môže za konania vziať aj späť, či už celkom alebo len sčasti. Späťvzatím návrhu navrhovateľ prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. Ako už bolo odvolacím súdom konštatované, v prejednávanej veci sa jedná o konanie, ktoré môže začať aj bez návrhu, a matka a kolízny opatrovník ako účastníci konania nevyslovili so späťvzatím návrhu nesúhlas. Odvolací súd zhodne so záverom okresného súdu konštatuje, že vzhľadom na aktuálnu vyživovaciu povinnosť otca stanovenú posledným súdnym rozhodnutím nie je daná potreba v predmetnom konaní o zníženie výživného ďalej pokračovať v zmysle § 29 ods. 2 CMP, keďže dispozitívny úkon späťvzatia návrhu a zastavenie konania nie je v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa. V danom prípade tak nie je daný žiadny zo zákonných dôvodov pre to, aby sa v konaní mohlo pokračovať napriek späťvzatiu návrhu. Z hľadiska procesného postupu súdu je pritom podstatné, že pokiaľ navrhovateľ zobral svoj návrh späť, toto späťvzatie nemožno odvolať, ani jeho účinky následnými procesnými úkonmi anulovať. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd uznesením konanie zastaví. Ak navrhovateľ v podanom odvolaní uvádza ako dôvod pre pokračovanie v konaní nedodržanie dohody o striedavej osobnej starostlivosti vo vzťahu k maloletému matkou, uvádza odvolací súd, že následné späťvzatie späťvzatia návrhu, resp. iné procesné kroky smerujúce k zabráneniu účinku tohto procesného úkonu navrhovateľa, už nemôžu mať relevanciu pre účinky späťvzatia návrhu, ktoré nastali dorúčením tohto úkonu konajúcemu okresnému súdu. „Späťvzatie“ späťvzatia procesná norma nepripúšťa a ak navrhovateľ zobral návrh späť, nemôže späťvzatie odvolať ani v dôsledku neskorších okolností alebo dôvodov, pre ktoré by navrhovateľ následne chcel v konaní pokračovať.

15. Na základe uvedeného možno konštatovať, že boli splnené všetky predpoklady pre to, aby okresný súd na základe späťvzatia návrhu konanie zastavil. Odvolací súd sa tak stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie zastavené, a preto cez úpravu § 387 ods. 1, 2 CSP napadnuté rozhodnutie vo výrokoch I. a II. ako vecne správne potvrdil.

16. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.